

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۰۲ سپتمبر ۲۰۲۱

بیانیه حزب کمونیست کارگران فرانسه در باره شکست سیاست امپریالیست‌ها در افغانستان

بسیست سال پس از شروع جنگ امپریالیسم امریکا و متحدانش از جمله امپریالیسم فرانسه علیه افغانستان، طالبان و همان مردمی که از قدرت رانده شده بودند، در چند هفته کنترل کشور و پایتخت آن کابل را در دست گرفتند.

جنگ در افغانستان سرآغاز "جنگ علیه تروریسم" امپریالیست‌ها بود که میلیون‌ها قربانی (در افغانستان، عراق، سوریه، لیبیا، مالی، ساحل و غیره) به همراه داشته و چندین کشور را به ویرانه تبدیل نموده و کل مناطق آسیا، آفریقا، خاورمیانه را بشدت بی ثبات کرده است. قدرت‌های امپریالیستی در گیر در این جنگ‌ها، میلیارد‌ها دالر هزینه کردند (بیش از ۲۰۰۰ میلیارد دالراز طرف امریکا)، میلیتاریزه کردن اقتصاد خود را تسریع نمود، و دولت پولیسی را علیه همه مردم، از جمله "مردم خودی" تقویت کردند.

تصاویری از توده انسانی، که از فرط استیصال سعی می‌کنند به بال هواپیماهای غول پیکر امریکائی در میدان هوائی کابل که برای تخلیه نیروهای غیرنظامی امریکائی و دیگران صف کشیده اند، نمادی از هرج و مرجی است که قدرت‌های امپریالیستی پس از نزدیک به دو دهه جنگ و ویرانی به جا گذاشته اند. اما "مضحکه" این خروج شتابزده تنها یک جنبه از شکست کامل سیاست‌های جنگی امپریالیست‌ها در مورد اهداف عوام‌فریبانه، مانند "آزادی زنان افغان" یا "تأمین صلح و حفاظت از مردم غیرنظامی" است. اما در مورد "استقرار دموکراسی"، مردم افغانستان فقط با رژیم‌های دست‌نشانده و فاسد روبه‌رو بوده اند که اکثر رهبران آنها در برابر پیشروی طالبان فرار کردند.

این جنگ‌های امپریالیستی هیچ ربطی به منافع خلق‌ها نداشت: جنگ در افغانستان "بوی غلیظ نفت" داشت، تمایلی بود به تبدیل این کشور به سنگر منافع امریکا و متحدانش در این منطقه ستراتیژیک آسیا. امپریالیست‌ها از نظر نظامی و سیاسی شکست خوردند، اما این اهداف را رها نخواهند کرد و نگران اقدامات دیگر قدرت‌های امپریالیستی - روسیه، چین - قدرت‌های منطقه‌ای - ایران، پاکستان، هند که در حال مذاکره با طالبان هستند می‌باشند و سعی می‌کنند تا نفوذ آنها را محدود کنند.

ما مانند همه کسانی که این جنگ‌ها را محکوم کردند و ده‌ها میلیون نفر را در پایتخت بسیاری از کشورها به خیابان‌ها آوردند، این جنگ‌ها را محکوم کردیم. ما شرکت امپریالیسم فرانسه در این جنگ‌ها را محکوم کردیم. ما فراموش

نمی‌کنیم که این سارکوزی بود که همزمان با آغاز بازگشت فرانسه به تمام ارگانهای ناتو (۲۰۰۹) تصمیم گرفت نیروهای فرانسوی زیادی را به افغانستان بفرستد.

از سال ۲۰۱۲ ، همزمان با آغاز خروج نیروهای امریکائی از سوی اوباما ، دیگر نیروهای نظامی فرانسوی در افغانستان حضور نداشتند. ۲۰۱۲ همچنین شروع جنگ در کشور مالی ، با عملیات سروال (serval) در ۲۰۱۳ ، و پس از آن عملیات بارخان Barkhane در ۲۰۱۴ است. این ادامه همان سیاست ارتجاعی جنگ در زمینه متفاوت است. امروز، مکرون این کار را خودش انجام می‌دهد و بر ضرورت ادامه "جنگ علیه تروریسم" تأکید می‌ورزد. او به ویژه نگران "امواج غیر عادی" است که سعی خواهند کرد از افغانستان فرار کنند. او بر حمایتش از بایدن و امریکا اصرار داشت زیرا بدون کمک امریکا ۶۰۰ تا ۸۰۰ نفر که "برای فرانسه" کار می‌کردند نمی‌توانند تخلیه شوند. ما درخواست خود مبنی بر خروج کامل نیروهای فرانسوی و برجیدن پایگاه های نظامی در مالی و ساحل تأکید می‌کنیم.

ما همچنان دفاع خود از حق خلق‌ها برای تصمیم گیری در مورد آینده خویش ، بدون دخالت امپریالیستی ، ادامه خواهیم داد.

ما به محکومیت سیاست "جنگ علیه تروریسم" ادامه می‌دهیم.

حزب کمونیست کارگران فرانسه

پاریس ، ۱۷ اگست ۲۰۲۱